

Nederlandsche Verzen en Nederlandsch Proza.

V.

Anne Wolfson door G. O. van Wijk, schrijver van „De Goeie Jo” en „Naar Atjeh en terug”. Voor rekening van den schrijver. Uitgevers-Maatschappij Elsevier, 1897.

De heer G. O. van Wijk, die zich bekend maakte door zijn Indischen roman: „*De goeie Jo*” (1893, beoordeeld in onze kolommen deel VI, bl. 563) en door „*Naar Atjeh en terug*” (1894, beoordeeld in onze kolomen deel VIII, bl. 661 en 662), onderscheidde zich in beide kunstwerken door zekere heftigheid, zekere overspanning van toon en stijl. Hij stapelde vele gruwelen opeen, maar teekende ook nobele daden op indrukwekkende wijze, als bleek uit zijn tweeden roman. Zijne derde kunstschepping speelt in Amerika, en draagt de onmiskenbare Yankee-kleuren. Zeker, de auteur heeft in de schaduw van den *Star-spangled Banner* geleefd, zijne *couleur locale* is zonder twijfel echt; al wat hij van Amerikaansche toestanden en Amerikaansche zeden zegt, is voortreffelijk. Zijn verhaal laat een zeer somberen indruk na, en berust, als *De Goeie Jo*, op een weefsel van laagheden en gemeene streken.

Hoofdpersoon is een Amerikaansch meisje, Miss Anne Wolfson, de dochter van een senator, die voor eene nog zeer jonge stad, Belfast, naar Washington zal vertrekken. Mr. Lincoln Wolfson is een der laaghartigste wezens, die men zich denken kan, Mrs. Wolfson schikt zich in de handelingen van haar man, maar Miss Anne verzet er zich tegen met groote fierheid; ergert zich tijdens den verkiezingsstrijd, dat men haar vader verwijt eenmaal een schoenpoetser te zijn geweest, en gaat diep gebukt onder de wetenschap, dat hare ouders hunne schulden niet betalen.

Een zeer goed tooneel opent de vertelling, wanneer Mr. Lincoln Wolfson met zijne voorstanders van eene reis terugkeert, en in zijn huis wordt begroet naar aanleiding zijner verkiezing tot senator. Deze ontvangt zijne vrienden met handdrukken, laat hun niets aanbieden, daar hij thuis een afschaffer, en buiten 's huis een drinkebroer is. Hij neemt sigaren van zijne gasten aan, omdat ze allen rooken. Een der gasten, die eene toespraak zal houden, werpt zijn half uitgerookte, half afgekauwde sigaar op het tapijt. Het geheele publiek roept met luide kreten: „*Wolfson is alright! He is alright!*” Dan verheft zich de stem van den redenaar, die den hoogsten lof van den senator spreekt, die zijne edele vrouw en dochter prijst. Miss Anne is woedend, want ze weet veel te goed, hoe het beetje geld, dat haar vader soms thuis brengt, door hare moeder verkwist wordt — zij weet, dat de spreker een bediende is, die in een winkel van gemaakte kleeren zijn kost verdient, en haar tot hare ergernis met laffe vleierijen vervolgt.

Hoogst eigenaardig is het verschijnsel, dat de gekozen schurk nu gedwongen wordt door allerlei vrienden, een predikant, eenige voorzitters van kiesvereeningen en anderen, om heel zijn traktement van senator af te staan. Hij heeft daarenboven zooveel schulden, dat hij door de geheele stad verwenscht wordt. Hij bewoont een groot huis, dat hij gekregen heeft, door rechts en links hypotheeken te nemen, maar de rente dier hypotheeken had hij